

РЕШЕНИЕ

№ 1532

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12573** по описа за **2021** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл.208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от адвокат – пълномощник на [фирма], против Решение от 02.11.2021 г. на Софийския районен съд, НО, 22-ри състав, постановено по НАХД № 3643/2021 г. С решението е потвърдено издаденото от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“ Наказателно постановление № Р-10-50/24.01.2020 г., с което на касатора на основание чл.290, ал.9, т.2, предложение първо вр. ал.1, т.5 от Закона за пазарите на финансови инструменти, за извършени двадесет и пет отделни нарушения на чл.26, § 1, ал.1, вр. § 2, ал.1, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета, от 15 май 2014 г., относно пазарите на финансови инструменти са наложени двадесет и пет имуществени санкции, в размери по 5 000 лева.

Касаторът, с касационната жалба и в съдебно заседание, посредством адвокат определя въззивното решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на дружеството. Посочва, че в условията на второ разглеждане на делото СРС не се е съобразил с дадените с Решение № 1356 от 05.03.2021 г. на Административен съд София – град по КНАД № 10456 по описа за 2020г. указания. В тази връзка изтъква, че не са събрани доказателства, за наличие на пълна информация в Регистъра

за процесните финансови инструменти към всяка от датите на извършване на съответните нарушения. Твърди, че не са обсъдени възраженията за допуснато нарушение на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, тъй като в НП е посочено наказание за нарушение, което дружеството не е извършвало. Поддържа, че приложената санкционна разпоредба на чл.290, ал.9, т.2, пр. първо от ЗПФИ съответства на нарушение по чл.290, ал.1, т.4 от същия закон. На следващо място не е обсъден доводът, че административнонаказващият орган (АНО) не е коментирал възраженията на дружеството по съставения му акт за установяване на Административно нарушение (АУАН), които се отнасят до липсата на указания от страна на АНО, респективно на КФН до инвестиционните посредници, че имат задължение да проверят дали дадена емисия е допусната до мястото на търговия единствено и само в регистъра „FIRDS“, воден от Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП). При условия на евентуалност навежда аргументи и за това, че в процесния случай са налице основанията за прилагане на разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Не претендира разноски за водене на делото.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата. Представя писмена защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Касационният състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и не са налице наведените касационни основания за неговата отмяна поради следното: С НП № Р-10-50/24.01.2020г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, на основание чл.290, ал.9, т.2, предложение първо ЗПФИ, на [фирма] са наложени двадесет и пет броя административни наказания – „имуществена санкция“, в размер на 5000 (пет хиляди) лева всяко, за това, че акционерното дружество не е изпълнило задължението си, в качеството на инвестиционен посредник, да представи пълен и прецизен отчет за сключените сделки с финансови инструменти пред КФН възможно най-бързо и не по-късно от края на следващия работен ден, с което е нарушило разпоредбата на чл.26, § 1, ал.1 вр. § 2, ал.1, буква „а“ Регламент (ЕС) № 600/2014.

С процесния съдебен акт е потвърдено НП №Р-10-50/24.01.2020г. За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административно-наказващ орган, по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП достатъчно конкретно са описани нарушенията и обстоятелствата, при които са извършени, така че от една страна е ясен и недвусмислен предметът на

доказване в съдебното производство по жалбата и от друга жалбоподателят да може да реализира в пълнота правото си на защита. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът [фирма] е извършил вменените му двадесет и пет нарушения (за всяка една от посочените сделки) на чл.26, §1, ал.1 вр. §2, ал.1, буква „а“ Регламент (ЕС) № 600/2014 във връзка, с които е била ангажирана административнонаказателната му отговорност за всяка от тях. Решаващият състав е обосновал извод за липса на основания за прилагане на разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите така, както са установени от СРС, 22-ри състав.

Съгласно разпоредбата на чл.26, § 1, ал.1 Регламент (ЕС) № 600/2014 инвестиционните посредници, които сключват сделки с финансови инструменти, представят пълен и прецизен отчет за тези сделки пред компетентния орган възможно най-бързо и не по-късно от края на следващия работен ден. Посоченото задължение, според § 2, ал.1, буква „а“ Регламент (ЕС) № 600/2014, се прилага по отношение на финансови инструменти, които са допуснати до търговия или се търгуват на място на търговия, или които са предмет на заявление за допускане до търговия. Съгласно санкционната норма на чл.290, ал.9, т.2, предложение първо ЗПФИ, във връзка с ал.1, т.5 от същата разпоредба, за нарушения на чл.26, § 1, ал.1, чл.26, § 2 – 5 Регламент (ЕС) № 600/2014 на юридически лица и еднолични търговци се налага имуществена санкция в размери, както следва от 5 000 до 10 000 лева. Безспорен е фактът, че [фирма] е вписан в публичния регистър по чл.30, ал.1, т.2 от Закона за КФН като инвестиционен посредник, поради което за него е стояло като задължение да представя отчет за сключените от него сделки с финансови инструменти. Касаторът не оспорва фактът, че е сключил, описаните по-горе в изложението, двадесет и пет сделки с финансов инструмент ISIN XS1796869961, а това, че за него е следвало задължението да ги докладва в КФН. Това оплакване, съдът намира за неоснователно.

Релевантните за ангажиране административнонаказателната отговорност факти са установени от районния съд обективно, пълно и всеотстранно. По отношение на тези факти касаторът не е провел насрещно доказване, с което да ги опровергае. Изводът е съобразен и с писмените доказателства - документи на чужд език в превод на български език - на водения от Европейския орган за ценни книжа и пазари регистър „F. instruments reference data system“ относно финансов инструмент с ISIN код XS1796869961. Въззивният съд правилно отбелязва в постановения съдебен акт, че Регистър „FIRDS“ се поддържа от ЕОЦКП именно за целите на изпълнение на задължението за докладване по чл.26 Регламент (ЕС) № 600/2014. Същият е създаден по силата на европейски регламент и има за цел да обезпечи изпълнение на задължението на инвестиционните посредници да представят на компетентните си органи пълни и прецизни отчети за сключените от тях сделки с финансови инструменти. Съгласно чл.27, § 1, ал.3 Регламент 600/2014 референтните данни се предават на ЕОЦКП и се публикуват на уебсайта му (регистър „FIRDS“). Въз основа на наличната в регистъра информация задължените по чл.26 Регламент (ЕС) № 600/2014 лица извършват преценка дали даден финансов инструмент е допуснат до търговия, респективно дали подлежи на докладване. Имайки предвид отговорността на ЕОЦКП, щом информацията е била налична, заинтересованите лица е било необходимо да положат необходимата грижа и изисканата от Регламента прецизност и да проверяват необходимата информация и в поддържания от ЕОЦКП регистър.

Съдът приема, че всякакви други източници на информация, създадени и поддържани на доброволен принцип, без наличие на нормативно задължение и без предвиден механизъм за контрол на входящите данни, имат неофициален характер. Чл.27 Регламент (ЕС) № 600/2014 установява ролята на регистъра като нормативен източник на референтни данни за идентифициране на финансовите инструменти за целите на докладването по чл.26. В този смисъл, в Регламент № 600/2014 и Делегиран регламент 2017/585, приет в съответствие с чл.27, § 3, ал.3 от Регламент № 600/2014 г., е установен ред за гарантиране на качеството на подаваните данни, а при неизпълнение, от страна на местата на търговия, на задължението им по чл.27, § 1 от Регламент 600/2014 са предвидени и административни наказания. Настоящият съдебен състав споделя мнението, че би следвало инвестиционните посредници да проверяват наличната информация в регистъра като официален такъв, а само ако преценят - и в други регистри.

На следващо място, КФН няма правомощия (аргумент от чл.13, ал.1, т.4 ЗКФН) да дава писмени указания по прилагането и тълкуването на европейското законодателство, а само относно споменатите в посочената разпоредба български нормативни актове. Разпоредбите на регламентите се ползват по дефиниция с директен ефект, именно поради това, че са ясни, конкретни и непротиворечиви, т.е. – предписват конкретни правила за поведение. В тази връзка разпоредбите на чл.26 или чл.27 Регламент 600/2014 г. са ясни, непротиворечиви и недвусмислени, поради което не съществува необходимост от тълкуване им. Инвестиционното дружество би следвало да е запознато с факта, който се отбелязва и от ответника, че ЕОЦКП е издал Насоки за отчитане на сделки, документиране на поръчки и синхронизиране на часовници, които съдържат подробни инструкции за отчитане на сделките по реда на чл.26 от Регламент № 600/2014 г. На основание чл.13, ал.1, т.26 ЗКФН, КФН е приела да спазва тези насоки, като същите са публикувани и на нейния интернет сайт - <https://www.fsc.bg/bg/normativna-uredba/nasoki-i-preporaki/esma/>.

Съдът намира, че правилно е била посочена и кореспондиращата на извършените нарушения санкционна норма на чл.290, ал.9, т.2, предложение 1-во ЗПФИ, във връзка с ал.1, т.5 ЗПФИ, определяща размера на наложеното административно наказание при юридически лица и еднолични търговци. Липсата на представен пълен и прецизен отчет за всяка една сключена сделка представлява самостоятелно нарушение на чл.26, § 1, ал.1 Регламент (ЕС) № 600/2014, за което е наложено отделно административно наказание според стоящата му в корелативна връзка разпоредба на чл.290, ал.9, т.2, предложение 1-во ЗПФИ.

Не се споделя и наведеното от касатора възражение за неспазване нормата на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН. В наказателното постановление (стр. 14, предпоследен абзац) наказващият административен орган ясно е дефинирал, че: „нарушението на чл.26, параграф 1, ал.1 от Регламент (ЕС) 600/2014 е обявено за административно нарушение с чл.290, ал.1, т.5 от ЗПФИ. В чл.290, ал.9, т.2 от ЗПФИ е предвиден размерът на имуществената санкция за юридически лица“. Това описание на нарушението категорично позволява на санкционираното лице да разбере административнонаказателното обвинение, за да се защити. На следващо място, доводът за неизпълнение от страна на АНО на задължението по чл.52, ал.4 от ЗАНН е неоснователен, тъй като в НП подробно са коментирани възраженията на инвестиционния посредник и доказателствата, които ги отхвърлят.

Претенциите за отмяна на наказателното постановление, поради това, че се касае за

„маловажни прояви на едно и също маловажно нарушение“, както и че „липсват вредоносни последици за трети лица“ са неоснователни. Целите, които защитава ЗПФИ (чл.2), с оглед предмета на същия (чл.1) определят като важни и съществени за регулиране на така описаните обществени отношения, задълженията на инвестиционните посредници, включително това, по смисъла на чл.26, § 1, ал.1, вр. § 1, ал.1, б.,а“ от Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета, от 15 май 2014 г., относно пазарите на финансови инструменти. Този извод се подкрепя и от факта, че задължението е въведено от Европейския парламент и от Съвета с изрична правна норма. Контролът върху изпълнението му е съществена част от контрола, който осъществява КФН. По делото няма данни инвестиционният посредник, макар и със закъснение (т.е. – след 12.03.2019 г. – датата на последната от процесните сделки) да е изпълнил задължението за уведомяване на КФН за сделките. В случая, става дума за поредица от нарушения, които от своя страна не се отличават с по-ниска степен на обществена опасност спрямо други административни нарушения, предвид което липсва основания за квалифициране на процесните нарушения като маловажен случай. В допълнение, съдържащите се в решението на СРС мотиви, които предвид правилно и напълно изяснените факти, позволяват на касационната съдебна инстанция да осъществи дължимия контрол за законосъобразност.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, при изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X.-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.11.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав по НАХД № 3643/2021 г.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.